

Dàn ý Phân tích nhân vật Phùng trong truyện ngắn Chiếc thuyền ngoài xa của Nguyễn Minh Châu

Sưu tầm tuyển chọn những bài văn mẫu hay nhất chủ đề Phân tích nhân vật Phùng trong tác phẩm truyện ngắn Chiếc thuyền ngoài xa của Nguyễn Minh Châu

Đề bài: Phân tích nhân vật Phùng trong truyện ngắn Chiếc thuyền ngoài xa.

Bài làm

Mẫu bài văn hay nhất phân tích nhân vật Phùng

Nguyễn Minh Châu là một nhà văn thường đưa những câu chuyện, trải nghiệm thực tế của bản thân vào những tác phẩm văn học của mình. Vì thế, những tác phẩm của ông thường mang đến cho người đọc những cảm giác rất gần gũi, thân quen và chân thật. Trong cuộc sống mưu sinh, bộn bề kiếm tìm hạnh phúc thực sự, ông đã viết nên tác phẩm “ Chiếc thuyền ngoài xa”. Nổi bật trong câu chuyện là hình tượng nhân vật Phùng- một nghệ sĩ nhiếp ảnh luôn tôn thờ và tha thiết được sống cùng cái đẹp.

Trong thời chiến tranh, người lính luôn là đề tài truyền biết bao cảm hứng dành cho các thi sĩ, nhà văn. Đối với Nguyễn Minh Châu, ông lấy cảm hứng để xây dựng nhân vật Phùng đã từng là một người lính, giờ là một phóng viên ảnh luôn khao khát cái đẹp.

Mở đầu câu chuyện bằng một tình huống đầy bất ngờ. Theo chỉ thị của trưởng phòng, Phùng đã tới một vùng biển từng là chiến trường xưa của anh để chụp những bức ảnh cho tám lịch nghệ thuật thuyền và biển. Tại nơi đây, đã có biết bao cảm xúc trào về, những kỉ niệm cùng cảnh đẹp của đất trời đã khiến cho tâm hồn anh bị choáng ngợp. Sau biết bao ngày suy nghĩ, kiếm tìm ý tưởng, đề tài, anh đã chụp được một bức ảnh thật đẹp và hết sức vừa ý. Đôi mắt anh đã bắt gặp một khung cảnh tuyệt vời “ trước mặt tôi là một bức tranh mực tàu của một danh họa thời cổ. Mũi thuyền in một nét mơ hồ lờ vào bầu trời sương mù trắng như sữa có dôi chút màu hồng do ánh mặt trời chiếu vào. ... trong trái tim như có cái gì bóp thắt vào”. Anh cảm thấy tâm hồn mình trở nên mộng mơ, trong trẻo biết bao. Đã biết bao lâu rồi, anh không tìm được cái đẹp đến nhường nào.

Thế nhưng, từ sau chiếc thuyền ngoài xa ấy, anh đã thấy một đôi vợ chồng hàng chài, lão đàn ông với dáng hình cộc cằn thẳng tay đánh vợ chỉ để giải tỏa nỗi thống khổ uất ức của mình. Một người đàn bà xấu xí, héo mòn được che chở bởi thằng con trai của bà- thằng Phác. Ngay lập tức, anh đã “ vứt chiếc máy ảnh xuống đất và chạy nhào tới”. Cái đẹp của cảnh vật chẳng thể che mờ những mảng tối của cuộc sống. Vẻ đẹp của Phùng càng được tỏa sáng nhờ tấm lòng nhân hậu, đầy lòng trắc ẩn. Câu chuyện chưa dừng lại ở đó, ba ngày hôm sau Phùng lại chứng kiến cảnh lão đàn ông đánh vợ, cô chị gái tức đoạt con dao găm mà thằng em trai định dùng làm vũ khí để bảo vệ mẹ. Với tính cách của người lính, những người đã từng đổ biết bao công sức mồ hôi, máu và nước mắt để bảo vệ đất nước, mong cho nhân dân có được cuộc sống hạnh phúc ấm êm thì khung cảnh này thật đi ngược với những mong ước, mục tiêu của các anh. Chính vì thế, Phùng đã “ nện cho

Dàn ý Phân tích nhân vật Phùng trong truyện ngắn Chiếc thuyền ngoài xa của Nguyễn Minh Châu

hắn một trận ra trò”. Anh cũng bị thương và được đưa về trạm y tế của tòa án huyện. Tại đây, người đàn bà nghèo khổ kia đã một mực van xin cho người chồng kia rằng “ quý tòa đừng bắt con phải bỏ nó”. Khi con người ta phải chịu tù đày áp bức, tưởng rằng tự do sẽ là điều họ khao khát nhất. thế nhưng, sau khi nghe câu chuyện của bà , Phùng mà độc giả mới có thể được những uẩn khúc, lý do của những mảnh đời ấy.

Người đàn bà ấy luôn sẵn sàng chịu đựng khó khăn, đói nghèo vì chồng vì con. Với trách nhiệm là một người vợ, người mẹ đã truyền cho bà biết bao sức mạnh để đối diện với cuộc sống. Có những ngày “ bà ngày một trận nhẹ, năm ngày một trận nặng” nhưng chưa bao giờ bà tìm cách trốn chạy. Bà biết dù bà có rũ bỏ tất cả thì cũng không thể dứt bỏ được mối dây liên hệ với những đứa con của bà. Bao lực gia đình luôn là một vấn đề nhức nhối trong xã hội, con người ta cứ phải luẩn quẩn trong vòng vây của những mối quan hệ gia đình mà chẳng có cách nào thoát khỏi nó. Những tổn thương mà người phụ nữ và những đứa trẻ vô tội phải chịu đựng, được che lấp ẩn chứa sau cái đẹp mà Phùng đã nhìn thấy, Bỗng nhiên, anh ý thức được rằng : hạnh phúc vẫn luôn gắn liền với khổ đau, cái đẹp luôn tiềm ẩn cái ác, cái xấu.

Sống trong hoàn cảnh khó khăn, cơm áo gạo tiền, con người ta vẫn luôn mưu cầu hạnh phúc. Biết bao dự định, giá như người ta muốn thực hiện. Giá như “ tôi đẻ ít và chúng tôi sắm được cái thuyền rộng hơn” của người phụ nữ ấy, giá như người đàn ông ấy có đầy đủ điều kiện để nuôi vợ chăm con của lão, có khi nào lão không trở thành một người như vậy. Có hàng vạn hàng nghìn lý lẽ mà người ta đưa ra để lý do giải thích cho cuộc đời họ, khi pháp luật nghiêm minh bảo vệ họ thì vẫn chẳng đủ để thay đổi được cuộc đời mà họ đã lựa chọn. Tác giả đã cho nhân vật Phùng được can thiệp, giúp đỡ những con người ấy nhưng họ từ chối. phải chăng, con đường đấu tranh cho nhân quyền và thoát khỏi cuộc sống nghèo khổ còn trở ngại, gian nan hơn cả cuộc đấu tranh giải phóng đất nước.

Những trăn trở, suy nghĩ trong lòng Phùng chắc hẳn cũng chính là những dòng cảm nghĩ chung cho cả dân tộc. Li hôn liệu có thể giải quyết được những hậu quả của một cuộc hôn nhân không hạnh phúc. Biết bao khó khăn, bão tố ngoài biển khơi cũng chẳng thể nào so sánh được với những chơi vơi, sóng gió của cuộc đời.

Chiếc thuyền ngoài xa qua lăng kính nghệ thuật của nhân vật Phùng, đã tô điểm nên cảnh đẹp của đất trời việt nam. Sâu xa trong những bức hình ảnh, những bi kịch, đắng cay vẫn đang ngày đêm diễn ra ở cuộc sống đời thường của những người lao động nghèo. Bằng tâm hồn của người lính, bằng lòng nhân hậu yêu trọng cái đẹp, hòa bình của người làm nghệ thuật, Phùng đã gắn kết những câu chuyện, mảnh đời trong văn chương tới cuộc sống đời thực trở nên gần gũi, chân thật biết bao.

Top 2 bài văn hay tham khảo dành cho học sinh lớp 12

Bài số 1:

Dàn ý Phân tích nhân vật Phùng trong truyện ngắn Chiếc thuyền ngoài xa của Nguyễn Minh Châu

Chiếc thuyền ngoài xa – một trong những tác phẩm xuất sắc nhất của nhà văn Nguyễn Minh Châu. Tác phẩm cho thấy sự đổi mới trong nội dung sáng tác của ông. Không còn đi vào những anh hùng đậm khuynh hướng sử thi và cảm hứng lãng mạn mà thay vào đó là cuộc sống của những con người bình thường, đi sâu vào thế sự đời tư. Nhân vật người đàn bà hàng chài là nhân vật đặc sắc, gửi gắm những quan niệm nhân sinh của tác giả.

Hình ảnh người đàn bà hàng chài trên bờ biển được giới thiệu chặc bốn mươi tuổi, cao lớn, thô kệch, rỗ mặt và trên khuôn mặt lộ rõ sự mệt mỏi, tái ngắt. Chị mặc một tấm áo bạc phếch, rách rưới, nửa thân dưới ướt sũng những nước. Dù bị đánh đập dã man song chị không hề phản ứng, không một tiếng kêu, không một sự trông trả. Chị cam chịu, nhẫn nhục đến mức người đọc phải bất bình. Ngày từ đầu tác phẩm tác giả đã tạo ấn tượng cho người đọc về một người đàn bà xấu xí, quê kệch cuộc sống lam lũ, vất vả và tính cách cam chịu đến khó hiểu. Bề ngoài không một chút phản ứng khi bị chồng đánh, nhưng chị lại ngồi thụp xuống, khóc và van xin thằng Phác khi nó giằng lấy chiếc thắt lưng từ tay người cha. Với chi tiết nhỏ này tác giả đã cho thấy người đàn bà này không hề đơn giản là người lạc hậu, quê kệch mà còn là người có nội tâm mâu thuẫn, phức tạp.

Nếu hình ảnh người đàn bà trên biển quê kệch cam chịu thì khi đến tòa án lại là một người phụ nữ khác hẳn. người đàn bà đến tòa án với dáng vẻ lung tung, sợ sệt, tất cả hành động đều toát lên sự quê kệch, sợ hãi. Bước vào phòng, người đàn bà tìm vào góc phòng để ngồi, phải đến lần thứ hai sau lời mời của Đẩu, người đàn bà mới dám rón rén ngồi vào mép ghế, cố gắng thu mình lại. Ngôn ngữ của người đàn bà hết sức ngập ngừng, lúng túng, điều đó càng tô đậm hơn sự e dè, sợ hãi ở chị.

Sự ngập ngừng kia chỉ là vẻ bề ngoài, sau khi lấy lại được bình tĩnh, hiểu được bản chất người đối thoại với mình, người đàn bà đã có sự thay đổi nhanh chóng, ngày càng tỏ ra sắc sảo. Trước hết là sự thay đổi về ngôn ngữ, Nếu như ban đầu xưng “con” tỏ thái độ tôn kính, nhún nhường, thì sau đó đổi cách xưng hô: “Chị cảm ơn các chú”, khi nghe Đẩu nói: “chủ trương nguyên tắc của chúng tôi là kêu gọi hòa thuận” khiến người đàn bà hiểu ra rằng, những kẻ đại diện cho pháp luật kia cũng chỉ là những kẻ hời hợt, nắm được cái vỏ mà không nắm được bản chất bên trong. Bởi vậy, sự sợ hãi, lúng túng đã mất, người đàn bà lấy lại bình tĩnh, trong cách xưng hô đã đặt mình ngang ngang với một vị chánh án và một nhân chứng. Sự thay đổi ấy cho thấy, người đàn bà có khả năng thích ứng nhanh với hoàn cảnh, là người phụ nữ chủ động, sắc sảo.

Không chỉ thay đổi về ngôn ngữ mà còn có sự đổi ngôi kì lạ: người đàn bà hàng chài vốn đến để nghe giáo huấn, thì nay bà trở thành người phân tích, giảng giải; còn Phùng và Đẩu vốn là người đại diện cho pháp luật lại trở thành những kẻ ngây ngô, hời hợt trước lí lẽ sắc sảo của người phụ nữ kia. Bằng sự chủ động, kiên quyết lại cũng rất mềm mỏng người đàn bà đã đưa ra một loạt lí lẽ để Đẩu và Phùng hiểu vì sao bà không thể bỏ chồng. Trước hết là do, bà là người phụ nữ xấu xí, cơ hội có gia đình và có con là điều không tưởng, bởi vậy, khi có người đàn ông chấp nhận lấy và sinh con cùng bà, đó là

Dàn ý Phân tích nhân vật Phùng trong truyện ngắn Chiếc thuyền ngoài xa của Nguyễn Minh Châu

hạnh phúc quý giá người đàn bà không thể đánh mất. Không chỉ vậy, bà còn ý thức được lỗi ở chính mình, khi để quá nhiều khiến cuộc sống càng cơ cực, chật vật hơn. Và sau khi phân tích hoàn cảnh riêng, người đàn bà phân tích hoàn cảnh chung: Thực tế cuộc sống không ổn định như trên đất liền mà phải đối mặt với phong ba bão táp, biến động, sóng lớn, bởi vậy rất cần có một người đàn ông chèo chống cho gia đình. Nhưng lí do quan trọng nhất chính là tình yêu thương bao la bà dành cho những đứa con. Bà chấp nhận hi sinh hạnh phúc cá nhân, chấp nhận để chồng đánh đập tàn nhẫn cốt để đàn con gần chục đứa của bà được sống, được ăn no mà không bị chết đói. Nói đến đó “trên khuôn mặt xấu xí của mẹ chợt ửng sáng lên như một nụ cười khi nghĩ đến những niềm vui nhỏ bé mà gia đình bà từng có và đặc biệt khi nghĩ đến cảnh đàn con được ăn no”. Nguyễn Minh Châu đã làm toát lên vẻ đẹp của sự bao dung, vị tha, đức hi sinh và tình mẫu tử thiêng liêng trong tâm hồn của người đàn bà có vẻ ngoài xấu xí, quê mùa. Đồng thời bà cũng có cái nhìn bao dung với chồng, dù đó là kẻ vũ phu, sẵn sàng lôi bà ra để đánh đập mỗi khi hấn thấy khổ quá. Bà vẫn bào chữa cho chồng bằng cách nhắc lại quá khứ khi chồng bà còn là người nông dân hiền lành, chất phác. Bà thấu hiểu thói vũ phu này không phải là bản chất mà là sản phẩm của khó khăn, cơ cực dồn lên vai người đàn ông.

Vượt qua những lí do cụ thể của hoàn cảnh cá nhân, lí luận của người đàn bà đã đạt đến độ khái quát, triết lí. Bà ý thức rất rõ cái nghèo, cái khổ, lạc hậu trong cuộc sống của mình nhưng không từ bỏ nó bởi cuộc sống này tồn tại rất nhiều nghịch lí, không phải điều gì ta cũng có thể thay đổi, đôi khi người phải học cách chấp nhận và sống chung với nó.

Bằng một loạt các lí lẽ từ cụ thể đến khái quát, từ gắn với số phận riêng, hoàn cảnh riêng đến những lí do chung cho số phận người dân miền biển người đàn bà thuyết phục hoàn toàn Phùng và Đầu để cho đi từ ngạc nhiên đến lặng lẽ thờ dài chấn nhận và đồng tình. Người đàn bà đã cho thấy ẩn đằng sau khuôn mặt xấu xí, thô kệch, sự lam lũ, ít học là một tâm hồn sâu sắc, giàu tình yêu thương, là vốn sống là sự trải nghiệm sắc sảo, bà đã khiến cho cả Phùng và Đầu buộc phải nhận thức lại về con người và cuộc đời.

Bằng ngòi bút chân thực, sắc sảo Nguyễn Minh Châu đã lách sâu để khám phá những góc khuất, góc tối trong tâm hồn con người. Người đàn bà hàng chài hiện ra là hình ảnh đại diện cho những con người vô danh, nghèo khổ, lam lũ nhưng lại có vẻ đẹp tâm hồn đáng quý khiến họ trở nên không hề nhỏ bé mà là hiện thân của những gì đẹp đẽ nhất.

Bài số 2:

Nguyễn Minh Châu là một nhà văn thường đưa những câu chuyện, trải nghiệm thực tế của bản thân vào những tác phẩm văn học của mình. Vì thế, những tác phẩm của ông thường mang đến cho người đọc những cảm giác rất gần gũi, thân quen và chân thật. Trong cuộc sống mưu sinh, bộn bề kiếm tìm hạnh phúc thực sự, ông đã viết nên tác phẩm “Chiếc thuyền ngoài xa”. Nổi bật trong câu chuyện là hình tượng nhân vật Phùng- một nghệ sĩ nhiếp ảnh luôn tôn thờ và tha thiết được sống cùng cái đẹp.

Dàn ý Phân tích nhân vật Phùng trong truyện ngắn Chiếc thuyền ngoài xa của Nguyễn Minh Châu

Trong thời chiến tranh, người lính luôn là đề tài truyền biết bao cảm hứng dành cho các thi sĩ, nhà văn. Đối với Nguyễn Minh Châu, ông lấy cảm hứng để xây dựng nhân vật Phùng đã từng là một người lính, giờ là một phóng viên ảnh luôn khao khát cái đẹp.

Mở đầu câu chuyện bằng một tình huống đầy bất ngờ. Theo chỉ thị của trưởng phòng, Phùng đã tới một vùng biển từng là chiến trường xưa của anh để chụp những bức ảnh cho tấm lịch nghệ thuật thuyền và biển. Tại nơi đây, đã có biết bao cảm xúc trào về, những kỉ niệm cùng cảnh đẹp của đất trời đã khiến cho tâm hồn anh bị choáng ngợp. Sau biết bao ngày suy nghĩ, kiếm tìm ý tưởng, đề tài, anh đã chụp được một bức ảnh thật đẹp và hết sức vừa ý. Đôi mắt anh đã bắt gặp một khung cảnh tuyệt vời “ trước mặt tôi là một bức tranh mực tàu của một danh họa thời cổ. Mũi thuyền in một nét mơ hồ lờ vào bầu trời sương mù trắng như sữa có dôi chút màu hồng do ánh mặt trời chiếu vào. ... trong trái tim như có cái gì bóp thắt vào”. Anh cảm thấy tâm hồn mình trở nên mộng mơ, trong trẻo biết bao. Đã biết bao lâu rồi, anh không tìm được cái đẹp đến nhường nào.

Thế nhưng, từ sau chiếc thuyền ngoài xa ấy, anh đã thấy một đôi vợ chồng hàng chài, lão đàn ông với dáng hình cộc cằn thẳng tay đánh vợ chỉ để giải tỏa nỗi thống khổ uất ức của mình. Một người đàn bà xấu xí, héo mòn được che chở bởi thằng con trai của bà- thằng Phác. Ngay lập tức, anh đã “ vứt chiếc máy ảnh xuống đất và chạy nhào tới”. Cái đẹp của cảnh vật chẳng thể che mờ những mảng tối của cuộc sống. Vẻ đẹp của Phùng càng được tỏa sáng nhờ tấm lòng nhân hậu, đầy lòng trắc ẩn. Câu chuyện chưa dừng lại ở đó, ba ngày hôm sau Phùng lại chứng kiến cảnh lão đàn ông đánh vợ, cô chị gái tước đoạt con dao găm mà thằng em trai định dùng làm vũ khí để bảo vệ mẹ. Với tính cách của người lính, những người đã từng đổ biết bao công sức mồ hôi, máu và nước mắt để bảo vệ đất nước, mong cho nhân dân có được cuộc sống hạnh phúc ấm êm thì khung cảnh này thật đi ngược với những mong ước, mục tiêu của các anh. Chính vì thế, Phùng đã “ nện cho hắn một trận ra trò”. Anh cũng bị thương và được đưa về trạm y tế của tòa án huyện. Tại đây, người đàn bà nghèo khổ kia đã một mực van xin cho người chồng kia rằng “ quý tòa đừng bắt con phải bỏ nó”. Khi con người ta phải chịu tù đày áp bức, tưởng rằng tự do sẽ là điều họ khao khát nhất. thế nhưng, sau khi nghe câu chuyện của bà , Phùng mà độc giả mới có thể được những uẩn khúc, lý do của những mảnh đời ấy.

Người đàn bà ấy luôn sẵn sàng chịu đựng khó khăn, đói nghèo vì chồng vì con. Với trách nhiệm là một người vợ, người mẹ đã truyền cho bà biết bao sức mạnh để đối diện với cuộc sống. Có những ngày “ bà ngày một trận nhẹ, năm ngày một trận nặng” nhưng chưa bao giờ bà tìm cách trốn chạy. Bà biết dù bà có rũ bỏ tất cả thì cũng không thể dứt bỏ được mối dây liên hệ với những đứa con của bà. Bạo lực gia đình luôn là một vấn đề nhức nhối trong xã hội, con người ta cứ phải luẩn quẩn trong vòng vây của những mối quan hệ gia đình mà chẳng có cách nào thoát khỏi nó. Những tổn thương mà người phụ nữ và những đứa trẻ vô tội phải chịu đựng, được che lấp ẩn chứa sau cái đẹp mà Phùng đã nhìn thấy, Bỗng nhiên, anh ý thức được rằng : hạnh phúc vẫn luôn gắn liền với khổ đau, cái đẹp luôn tiềm ẩn cái ác, cái xấu.

Dàn ý Phân tích nhân vật Phùng trong truyện ngắn Chiếc thuyền ngoài xa của Nguyễn Minh Châu

Sống trong hoàn cảnh khó khăn, cơm áo gạo tiền, con người ta vẫn luôn mưu cầu hạnh phúc. Biết bao dự định, giá như người ta muốn thực hiện. Giá như “tôi đẻ ít và chúng tôi sắm được cái thuyền rộng hơn” của người phụ nữ ấy, giá như người đàn ông ấy có đầy đủ điều kiện để nuôi vợ chăm con của lão, có khi nào lão không trở thành một người như vậy. Có hàng vạn hàng nghìn lý lẽ mà người ta đưa ra để lý do giải thích cho cuộc đời họ, khi pháp luật nghiêm minh bảo vệ họ thì vẫn chẳng đủ để thay đổi được cuộc đời mà họ đã lựa chọn. Tác giả đã cho nhân vật Phùng được can thiệp, giúp đỡ những con người ấy nhưng họ từ chối. Phải chăng, con đường đấu tranh cho nhân quyền và thoát khỏi cuộc sống nghèo khổ còn trở ngại, gian nan hơn cả cuộc đấu tranh giải phóng đất nước.

Những trăn trở, suy nghĩ trong lòng Phùng chắc hẳn cũng chính là những dòng cảm nghĩ chung cho cả dân tộc. Li hôn liệu có thể giải quyết được những hậu quả của một cuộc hôn nhân không hạnh phúc. Biết bao khó khăn, bão tố ngoài biển khơi cũng chẳng thể nào so sánh được với những chơi vơi, sóng gió của cuộc đời.

Chiếc thuyền ngoài xa qua lăng kính nghệ thuật của nhân vật Phùng, đã tô điểm nên cảnh đẹp của đất trời Việt Nam. Sâu xa trong những bức hình ảnh, những bi kịch, đắng cay vẫn đang ngày đêm diễn ra ở cuộc sống đời thường của những người lao động nghèo. Bằng tâm hồn của người lính, bằng lòng nhân hậu yêu trọng cái đẹp, hòa bình của người làm nghệ thuật, Phùng đã gắn kết những câu chuyện, mảnh đời trong văn chương tới cuộc sống đời thực trở nên gần gũi, chân thật biết bao.